

gols en pròpia porta; algun barri en etern procés de normalització que treu pit contra l'altre procés, i projectes aturats o alentits (Temporada Alta?) per la falta de recursos i la sobra de CLV (això és llatí).

Rius que fan riure | Allà on tiren de veta, però, és a les obres de l'N-141e, entre Montfullà i Bescanó. Sí, és cert que el tram arrossega mala fama des de sempre per la seva perillositat. Però s'hi havien fet millores notòries en els darrers anys, de manera que no s'acaba d'entendre la monumental (i lògicament caríssima) moguda de terres que, a més, implica tallar la carretera en horari nocturn els dies laborables. Empreses i particulars que fan horaris de nit han de fer una volta de quaranta minuts per una ruta alternativa. Calia, tot això? A veure: posats a fer, sempre és més lloable una obra per augmentar la seguretat dels 11.000 vehicles que de mitjana passen cada dia per la Pilastra que no pas fer una escala per a peixos a l'Onyar. Tranquils: no hi ha oposicions a cap escala funcional ictiològica, sinó que es tracta d'un seguit de graons (físics) que, construïts a tocar del pont de Pedret, i per un valor d'uns 45.000 euros, han de garantir que «anguiles, truites, barbs de muntanya, bagres, bavoses de riu i espinosos», entre altres espècies, es donin el gust de poder remuntar Onyar amunt, ja que ara els ho impedeix un escaló de gairebé un metre allà on les aigües van a parar al Ter. Això sí: al seu pas per Celrà, Sobrànigues i Salt, tothom corre per foragitar-ne exemplars de tortuga invasora. Turistes i nadius al·lucinaran veient barbs de muntanya en plena plana urbana, especialment els dies que la Monar no ragi i el cabal de l'Onyar emuli el canalet de la Devesa. Plantejo: i si la veteràníssima séquia fos restaurada d'una vegada, i portés el cabal que pertoca?

Tot va rodar | Potser n'hi haurà prou amb el canvi de grafia, ja que, segons la taumatúrgia en voga, només de rebatejar una cosa o entitat hauria de funcionar a la perfecció. És el cas, per exemple, de canviar «carretera de Barcelona» per «carrer de Barcelona», per tal que els vehicles en desapareguin. I, si no és màgicament, doncs per decret, fent que el carrer de Bailèn només si-

DANI VIVERN

>> *L'Onyar, vist des de sota el pont de Pedra.*

gui per a vianants, i que proliferin els carrils bici al sector de la plaça d'Espanya (que serà remodelada) i als voltants. De moment, a l'avinguda de Santa Eugènia només hi queda un carril per a automòbils, i les cues al pont de Fontajau són ostensibles en hores punta. Alguns ciclistes, conscients de la pauperització d'espai per als cotxes, en solidaritat amb els conductors s'han decidit a passar per les voreres. Tot plegat, res que no es pugui superar amb l'alegria del Carnestoltes, uns dies durant els quals, com ja s'anunciava l'any passat al web de l'Ajuntament gironí, «hi ha autorització per trencar les normes de comportament col·lectiu que imposa la societat». Esperem impacients saber quines altres normes queden per trencar.

LA SELVA

joan domènech

Lloret i Bolsena | Era el 29 d'agost de 1992 quan un grup reduït de lloretencs amants de la història vam trepitjar Bolsena per primera vegada i vam establir

relació amb els membres d'Ascotur, una associació que vetlla per les tradicions i fomenta els actes que es realitzen a la localitat italiana al voltant de les festes de la patrona. Vam conèixer, també, l'escriptor i professor d'art Marcello Moscini, autor de tots els llibres referits al culte a santa Cristina, que lloretencs i bolsenesos compartim. A partir d'aquí, es van intensificar les relacions, van haver-hi intercanvis col·lectius, fins que el 23 d'abril de 2007 es va materialitzar, de manera oficial, l'agermanament de Lloret i Bolsena, ratificat a Itàlia el 24 de novembre del mateix any. Fa deu anys d'aquest fet i les dues ciutats han volgut renovar el vincle. Primer, a començament d'estiu, es va organitzar una nova excursió a Bolsena i, finalment, ara fa poc, els italians, acabidllats una vegada més per l'incansable Roberto Basili, han tornat a venir a Lloret, acompanyats del seu alcalde, Paolo Equitani, que era, també, l'alcalde de l'any de l'agermanament. Aquesta vegada, l'Ajuntament lloretenc ha dedicat als bolsenesos una rotonda al sector de Sant Quirze, i hi ha instal·lat, a manera de monument commemoratiu, una reproducció metàl·lica del perfil del barri antic de Bolsena.

Aspronis | La gent de la comarca de la Selva i de la zona de la Baixa Tordera coneixen prou bé el que hi ha darrere

del nom d'Aspronis. Encara no s'havia entrat plenament en l'època de la democràcia i a Blanes ja havia sorgit un nucli de famílies preocupades pel present i pel futur dels seus fills amb discapacitat intel·lectual. L'associació va començar funcionant només amb voluntaris, després s'hi van anar implicant els ajuntaments de Blanes, Lloret i Tossa i, finalment, l'àrea d'abast va ser superior i Aspronis va passar a tenir personalitat pròpia, supervisada, evidentment, per la Generalitat de Catalunya. L'actual presidenta de l'entitat és Maria Dolors Oms, que va ser alcaldessa de Blanes durant diverses legislatures. Aquest 2018 que ara encetem serà l'any de la celebració del cinquantenari. Aspronis té, actualment, residències d'acollida de diferents graus, centre de diagnòstic precoç i, sobretot, el taller del Vilar, l'objectiu del qual és la formació professional amb finalitat laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual i d'altres col·lectius en risc d'exclusió. voluntaris, després s'hi van anar implicant els ajuntaments de Blanes, Lloret i Tossa i, finalment, l'àrea d'abast va ser superior i Aspronis va passar a tenir personalitat pròpia, supervisada, evidentment, per la Generalitat de Catalunya. L'actual presidenta de l'entitat és Maria Dolors Oms, que va ser alcaldessa de Blanes durant diverses legislatures. Aquest 2018 que ara encetem serà l'any de la celebració del cinquantenari. Aspronis té, actualment, residències d'acollida de diferents graus, centre de diagnòstic precoç i, sobretot, el taller del Vilar, l'objectiu del qual és la formació professional amb finalitat laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual i d'altres col·lectius en risc d'exclusió.

La biblioteca de Santa Coloma. Deu anys | La biblioteca de Santa Coloma de Farners, que des del 2002 porta el nom de Joan Vinyoli, poeta vinculat a la ciutat (hi va estiuejar en la seva joventut), aquest 2018 complirà deu anys d'existència i hi ha ganes d'organitzar actes que en deixin bona constància. Sorgida de l'antiga biblioteca de "la Caixa", en un dels llocs més emblemàtics del teixit urbà, el 2006 va ser ampliada, fins a assolir una superfície de 1.065 metres quadrats, i remodelada. El 2008 se'n va iniciar la

nova etapa, que ara ja suma deu anys d'activitat a plena satisfacció dels col·lectius, que la tenen com a punt cultural de referència.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Porta a porta | Els ajuntaments de Porqueres i de Camós han canviat el model de recollida de residus i han optat per la recollida selectiva porta a porta. Actualment, a Porqueres es recull selectivament el 40 % dels residus i a Camós, el 30 %. Amb el nou model es considera que s'arribarà al 60 %, que és el que ha marcat la Unió Europea. Des del Consell Comarcal es considera que la implantació del nou projecte serà la prova pilot per tal que en el futur s'hi afegeixin els altres municipis de la comarca. La recollida selectiva consisteix a lliurar els residus, prèviament separats als habitatges i comerços, al servei municipal de recollida davant de la porta de casa, en uns dies i hores determinats. L'Ajuntament de Porqueres n'ha estat informant, des de fa mesos, els seus veïns.

L'estany perd | Ho sap tothom i és profecia, ha sortit a tots els informatius: a ca nostra hi ha novetat. L'estany de Banyoles està 25 centímetres per sota de la cota zero, que és la que es considera normal. És el nivell més baix des del 2007. Tal com s'ha dit repetidament, l'estany ha perdut 300 milions de litres d'aigua en els darrers dos anys a causa de la sequera («pertinaç», en diu el meu nebot). El regidor de Medi Ambient banyolí ha declarat que la reducció de les reserves d'aigua de l'estany també ha afectat els municipis de l'entorn que s'abastien dels seus pous o aqüífers, i que s'estan acabant les reserves. Els tècnics recorden que la xifra simbòlica de 300 no s'ha superat en el valor mitjà anual des de fa anys. El 2011 i el 2015 van tancar amb una mitjana molt propera, però el 2016, el valor es va situar en el 244, i el 2017 s'ha tancat amb una

mitjana de 175. Tanmateix, no sembla que hi hagi d'haver, per ara, una preocupació severa per la sequera ni per les espècies aquàtiques que viuen a l'estany. Segons el meu nebot, una brigada de l'Imsero ja es frega les mans per si continua baixant el nivell i es veu, finalment, el forat que comunica l'estany de Banyoles amb Mallorca, per on va passar aquell que, caigut a l'aigua, va ser trobat a ses illes venent cacauets, segons conta la llegenda local.

LA GARROTXA

joan sala

El Consell dels Infants de la Vall d'en Bas | L'Ajuntament de la Vall d'en Bas ha propiciat que els alumnes de l'escola del municipi, la Verntallat, es reunixin periòdicament per parlar de les necessitats que observen al poble, que facin propostes de solució i que les exposin al Ple municipal amb la finalitat que l'Ajuntament les vehiculi. Un bon nombre dels nens i nenes dels dos darrers cursos assisteixen al Ple i els seus representats comenten públicament les mancances que han observat, sobretot en les àrees de medi ambient i natura i en la de lleure i esport, i també propostes concretes, com la creació d'una biblioteca al nou edifici de Can Trona. Una iniciativa admirable que ajudarà a aconseguir fer de la Vall d'en Bas una «vall educadora», com es vol des de la casa de la vila.

Un nou projecte cultural a la Garrotxa | Aquest any ha començat molt bé des del punt de vista cultural gràcies a un nou projecte anomenat «Escena Garrotxa txa txan!», una iniciativa que vol promoure un circuit d'arts escèniques i musical de qualitat arreu de la comarca. El més remarcable és que les propostes s'aniran desenvolupant de manera estable durant tot l'any. Ha començat amb un cicle dedicat a espectacles per a tots els públics, i des del gener fins al maig, pràcticament cada cap de setmana, se n'ha progra-